

ikke været Lovens Mening; dens Mening har naturligvis været, at den Konstitutionstid, som man fra alle Sider gaar ud fra maatte følge efter Vakancens Indtræden, vilde være Tiden til at træffe den fornødne Ordning, der i meget maatte afhænge af Forholdene til det givne Tidspunkt; mulig Loven til den Tid endog kunde være bleven overflødig, nemlig hvis Embedsmanden paa Fanø ikke var død inden den ny Procesordning traadte i Kraft. Altsaa, det ærede Medlems Udtalelse om, at jeg ogsaa paa dette Punkt skulde have tilsidesat Loven, vidner om den samme Løshed, om jeg saa maa sige, hvorom hans Bemærkninger om den fornævnte Skrivelse fra Justitsministeriet bære Vidnesbyrd.

Naar der saa ankes over, at jeg i Stedet for, da Birkedommeren var død, at udarbejde det omhandlede Lovforslag, fremsatte det nu foreliggende, en Besværing, som det ærede Medlem — skønt han tilfulde havde fremdraget den ved første Behandling — dog har fundet det nødvendigt at optage i Betænkningen, da maa jeg hævde, at jeg, hvad jeg for øvrigt før har omtalt, har vist fuld Loyalitet, idet jeg, da Birkedommeren var død, forlangte fra vedkommende Embedsmand et Forslag om de Bestemmelser, der burde træffes i Anledning af de 2 Embeders Forening, og da der var gaaet et Par Måned, erindrede ham om Sagen. Derefter modtog jeg imidlertid fra den ommeldte Embedsmand Andragendet fra Beboere paa Fanø, ledsaget af Erklæringer over samme fra de paagældende Embedsmænd. Det var da en Selvfølge, at jeg først gjorde det høje Ting bekendt med samme og gav Tinget Lejlighed til ved Behandlingen af det af mig fremsatte Lovforslag at tage sin Beslutning over Andragendet.

I Betænkningen refereres Udtalelser af Indenrigsministeren og mig, til Dels i Citationstegn, for derved at markere, hvad der formentlig kan udledes af de enkelte Ord. Derved tilsigtes at vække en Forestilling om, at jeg kun havde taget Forbehold med Hensyn til Rettergangsforholdenes Ordning, hvad jo ikke er rigtigt. Spørgsmaalet om at ophæve Fanøembedet fremkom først i Udvalget, der afgav sin Betænkning den 10de Marts, og vedtoges Forslaget den 12te Marts ved 2den Behandling. I de faa Dage var der ikke tilstrækkelig Tid til grundig gennemtænke Sagen, end sige at indhente Oplysninger fra de i Sagen interesserede og de lokale Autoriteter. Jeg tog derfor et almindeligt

Forbehold om, naar den ny Lov om de Regler, hvorefter Foreningen skulde ske, kom til Behandling, da paa ny at rejse hele dette Spørgsmaal. Dette udtalte jeg udtrykkelig her i denne Sal. Jeg henviste naturligt til de mulige Forandringer i de lokale Forhold som et nyt Faktum, der kunde give Anledning hertil; men for øvrigt kunde de Oplysninger, som man burde have haft, inden man tog Beslutning, men som der den Gang ikke var Tid til at indhente, naturligvis, naar de senere maatte komme til at foreligge, indeholde et tilstrækkeligt Grundlag til at rejse det samlede Spørgsmaal paa ny. Naar man vil gøre sig den Ulejlighed i Rigsdagstidenden at læse de i Udvalgsbetænkningen fremhævede Udtalelser af mig om „Rettergangsforholdene“ efter deres Sammenhæng, vil man se, at de kun refererede sig til den daværende Ordførers Udtalelser om Konstituering af Retsbetjenten i Esbjerg Købstad og Skads Herred som Birkedommer paa Fanø, naar Vakance i dette Embede indtraadte, og om Afholdelsen af Biting paa Fanø. Over for denne Udtalelse tog jeg et bestemt Forbehold, og saa dolerede det ærede Medlem dog over, at jeg ikke havde foretaget denne Konstitution. Det, at der fremkommer Udtalelser fra en Ordfører her om, at man *ventede*, at jeg gjorde det, kunde dog ikke skabe en saadan Forpligtelse, særlig da jeg straks tog Afstand fra den. Da den sidste ærede Taler, der den Gang var Ordfører, havde udtalt sig om, hvad der var foregaaet i Udvalget, og havde henvendt Taleren til Indenrigsministeren og sagt, at dette vistnok var korrekt, svarede Indenrigsministeren med Hensyn til Ordførers Bemærkninger om Besættelsen af Borgmesterembedet i Esbjerg, medens han med Hensyn til Bemærkningerne om Retsbetjentembedet henviste til mig. I mit Svar paa disse sidste Bemærkninger var det saa, at jeg forbeholdt mig alt fornødent. I øvrigt kunde jeg ikke konstituere Retsbetjenten, i „Esbjerg Købstad“ den Gang, thi Esbjerg Købstad eksisterede slet ikke, da Embedsmanden paa Fanø døde, og Herredsfogden i Esbjerg var paa det Tidspunkt alt for optagen af Forberedelserne med Hensyn til Oprettelsen af Købstaden til, at han kunde have overtaget den omhandlede Konstitution. Og var Vakancen indtraadt i dette Øjeblik, hvor Byfogden i Esbjerg naturligvis er stærkt optagen af, at Esbjerg er bleven en Købstad, vilde jeg heller ikke have konstitueret ham som Birkedommer paa Fanø. Jeg